

КИРИЧЕНКО Раїса Панасівна (14. 10 (за паспортом — 11). 1943, с. Корещина, нині Глобинського р-ну Полтавської обл. — 09. 02. 2005, Київ, похована в рідному селі) — співачка (мецо-сопрано), педагог. Дружина [М. Кириченка](#). Народний артист УРСР (1979). Державна премія України імені Тараса Шевченка (1986). Герой України (2003). Орден княгині Ольги 3-го (1998), 2-го (1999) та 1-го (2001) ступ. Закінчила Харківський інститут мистецтв (1989; кл. хор. диригування [Ю. Кулика](#), [В. Палкіна](#)). 1962 — артистка вокально-хореографічних ансамблів «Веселка» Полтавської філармонії, 1963–67 — «Льоник» Житомирської філармонії; 1968–83 — солістка Черкаського народного хору, 1983–85 — вокально-хореографічного ансамблю «Росава» Черкаської філармонії. 1986–94 — солістка Полтавської філармонії, де була ініціатором створення концертного ансамблю «Чураївна»; 1994–97 — викладач Полтавського музичного училища.

Володіла неповторним голосом із яскравим

національним колоритом, чистим, гнучким багатобарвним вокальним малюнком, підпорядкованим глибокому осмисленому образу. Щиро відтворювала емоційну інтонацію пісні, психологізм та глибину людських переживань. У репертуарі — пісні «Біла хата», «Пісня про хліб», «Мамина вишня» (усі — сл. Д. Луценка), «Синові» (сл. В. Симоненка; усі — музика А. Пашкевича), «Явір і яворина», «Два кольори» (обидві — сл. Д. Павличка), «Журавка» (сл. В. Юхимовича; усі — музика О. Білаша), «Стоять тополі» (музика Н. Андрієвської, сл. А. Драгомирецького), а також українські народні пісні «Тиха вода», «Ой гарна я, гарна», «Ой хотіла мене мати» тощо. Гастролювала містами колишнього СРСР, у Канаді, США, Австралії, Алжирі, Тунісі та ін. Фірма «Мелодія» випустила платівку з її записами «Ой гарна я, гарна» (1992). Також здійснила низку записів на аудіокаセットах і компакт-дисках. Видала збірку пісень «Співає Раїса Кириченко» (1988), книгу «Я козачка твоя, Україно» (2003; обидві — Київ). 2005 у Полтаві започатковано фестиваль естрадної пісні ім. Раїси Кириченко «Пісенні крила Чураївни».

Рекомендована література

1. Шамало В. Народна пісня артистки народної // Україна. 1980. № 43;
2. Токарев Ю. Мадонна української пісні // КіЖ. 2003, 28 трав.;
3. Його ж. Берегиня народного співу // Музика. 2004. № 4–5;
4. Колінчук А. Раїса Кириченко // Київ. 2005. № 9;
5. Луценко Л. Душа української пісні // КіЖ. 2005, 28 груд.

[Н. А. Єрохіна](#)

Бібліографічний опис:

Кириченко Раїса Панасівна / Н. А. Єрохіна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6435>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).